

KJETIL KOPREN
ULLEBØ
Musikkansvarlig
i BT

HEFTIG
ELLER
BEGEISTRET

ANMELDT MUSIKK

«PÅSKETID»: Man merker seg hvordan Marianne Beate Kielland evner å variere sin stemme i forhold til den stilen eller sjangeren hun synger, skriver BTs anmelder.

FOTO: VERÓNICA MELÁ

Nyansert stemmeprakt

Ny påskeplate gir rom for ettertanke og refleksjon.

MUSIKK KLASSISK

Marianne Beate Kielland

«Påsketid»

Orgel Lawo Classics

ENDELIG KOMMER DET en plate med musikk som peker inn mot påsken med sin tematikk om lidelse, kjærlighet og ikke minst tilgivelse.

Påsketiden har i seg selv en klassisk dramaturgi som bygger på forventning på skjærtorsdag, kulminasjon og smerte på langfredag og forløsning på første påskedag.

Dette har mezzosopran Marianne Beate Kielland grepet tak i og, sammen med fiolinist Elise Båtnes og Kåre Nordstoga på orgel, lykkes hun i å lage en plate der musikalsk innhold i fine fortolkninger belyser påskens tema.

NATURLIG NOK inneholder platen norske salmer og folketoner, og man merker seg hvordan Kielland evner å variere sin stemme i forhold til den stilen eller

sjangeren hun synger. Fra å være klar, glassaktig i folketonene til å krydre med flott ornamentering i arien fra Händels Messias «I know that my redeemer liveth», byr hun på variasjon og holder på denne måten oppe vår interesse som lyttere gjennom hele platen.

HARDT TREFFER J. S. Bachs «Erbarme Dich» fra Matteuspassjonen. Denne sangen beskriver Peters klage etter å ha innsett at han har forneklet Jesus tre ganger.

Jeg vet ikke om det er teksten, Kiellands utsøkte stemme, eller Elise Båtnes' varmt artikulerende klang som virker sterkest. Kanskje alt på en gang. Kielland tar frem en stemme som låter nesten instrumentalt, og fargelegger smakfullt med en sparsom og nøye

plassert vibrato i fraseslutningene. Virkelig lekkert! Dette kler det spinkle gjennom-siktige orgelarrangementet fra Nordstoga. Vi hører også Elise Båtnes i nydelig samspill med sanger her. Nobelt og med sparsom vibrato treffer hun meg med sin naturlige musikalitet og ærlige uttrykk.

HOVEDVERKET PÅ PLATEN er likevel den polske komponisten H. Góreckis «O Domina Nostra», for sopran og orgel skrevet i 1981. Dette er en monumental musikalsk meditasjon over jomfru Marias lidelse, på hele 25 minutter. Det er dette verket som gir tyngde til platen og har også en historie som er lett å følge. Nordstoga leverer en flott orgelsats. Stødig og mektig bretter han ut klangpraktene i Góreckis spennende bitonalitet.

PÅSKEN KAN VÆRE MER ENN ski og appelsiner, som Kielland poengterer i CD-ens tekstvedlegg. Denne platen gir definitivt rom for ettertanke og refleksjon over påskens budskap, enten man er troende eller ikke.

ANNABEL GUAITA

Musikkansmelder

En belgisk hippie skapte lyden av påsken

HVERT ÅR kommer det ut utallige juleplater. Det kommer klassisk julemusikk, julecountry, julepop og julepunk. Påsken, derimot, forbigås stort sett i stillhet av platebransjen (ett av unntakene er anmeldt ved siden av). Jeg har aldri hørt om verken påskecountry, påskepop eller påskepunk

PÅSKEN ER LITT vanskeligere å ha med å gjøre enn julen. Påskebudskapet har så mange ulike stemninger og faser – alt fra voldsom sorg til overraskende glede. Fra palmesøndag til første påskedag skjer det så mye at det nesten ikke er til å tro.

Store følelser er popens mest grunnleggende bestanddel, men påskebudskapet virker å være for overveldende selv for popmusikken.

Den klassiske tradisjonen er imidlertid full av påskemusikk. De fleste store komponistene, fra Bach til Mahler, har skrevet verk til påskefeiringen. Påskemusikk er som oftest store vokalverk om Jesu lidelse og oppstandelse (pasjoner).

MEN DET ER ETT stykke musikk som mer enn noe annet skaper *instant* påskestemming rundt om i de tusen hytter, hus og høyblokker.

Låtens vei inn i den norske påsketradisjonen ble utløst av en tragedie: I 1967 døde 17 mennesker til fjells i løpet av påsken. Røde Kors utarbeidet året etter Fjellvettreglene, som de i samarbeid med NRK begynte å innprente det norske folk. Samme år gikk belgieren Raymond Vincent og gruppen Wallace Collection i studio og spilte inn den tilbakeleverte easy listening-hiten «Daydream», som den franske komponisten Franck Pourcel senere lagde en instrumentalversjon av.

HVORFOR NRK VALGTE å la en fransk versjon av en belgisk easy listening-hit tonsette Fjellvettreglene vet jeg ikke, men låten har uanektelig et åpent og lyrisk lydbilde som kler snødekte norske vidde-landskap. Raymond Vincents tilbakeleverte bassgang og umiskjennelige lyse stryker har nå vært en uungkelig del av den norske påsken i over 40 år, både med og uten Severin Suveren. Ikke verst fra en belgisk hippie som trolig aldri hadde hatt ski på beina.